

Viðmerking:

Annað var ekki væntandi frá Ingeborg Vinther

Nú allar aðrar árar verða lagðar í sjógv, fyrri at vinna ríkisrættarlaga röðurin, hefur einni formaðurin í stórsta fakkfelag landsins loyst frá posabandinum; hetta í Sosialinum 16/09/1999.

Á forsiðnu kemur hon við einari áheitan um, «at venda fullveldinum bakið». Ein meining er ein meining, men tá grundgevingarnar eru so tunnar og uppbyggar av hálvum samneiknum, har lesarin lesur somu endurtokumar sum vit hava hoyrt Ingeborg Vinther jabba, upp í saman, í árávis, melder mistankin seg beinanvegin, man hetta verða fakkfelagsleiðarin ella javnaðarmuran sum talar????

Plátan er hin sama sum hon var undan kreppuni, undir kreppuni, og nú tá vit eru við at fótta okkum, hóast tað ikki er heilt sloppið enn. Fyri at fara fram eftir sama leisti sum Ingeborg sjálv, so sigur hon seg hava verið loysingarfolk í fleiri ár, men kann ikki taka undir við fullveldisætlanini... Grundgevingin er, ríkni figgjarpolitikkurin!

Um tað er figgjarpolitikkurin sum styggir formannin í Føroya Arbeiðarafelag burtur frá fullveldisætlanini, er tað okkurt sum eg ikki heilt skjili.

Seinastu lønarsamráðingar finga allir lønarbólkur í samfelagnum lønarhækk- ing, eisini limirnir hjá Ingeborg Vinther!

Men tað er hetta lyndið, sum altíð kemur fram tá Ingeborg Vinther skal grundgeva, nevniliga at minir limir fáa minni í løn- arposan enn aðrir lønar- bólkur, tað verið seg hand- verkar, skrivstovu og krambafólk o.s.fr., men hon skal ikki gloyma, at millum hesar lønarbólkur liggur ein lærdómur, sum má hava tað við ser at lønarlagið í sam- felagnum lagar seg eftir før- leikanum hjá limunum í lønarbólkunum, hvat skal ein útbúgving annars til?

Tað vóru ikki bara limir í verkamannafelagnum, sum vísu samfelagssinnið í teimum ringu tíðunum í Føroyum, hvi nevnið tá ikki tað Ingeborg??? Hvi sigur tú ikki at bæði Starvs- mannafelagið, S&K og fleiri onnur fakkfelag - eisini hjá teimum lærdu føroying- um vísu samfelagssinn- ið???

Svarið er heilt einfalt tað, at tú skal hava eina grund- geving sum virkar so óheft politiskt sum møgult, men tað tvískinnaða lyndið í Fø-

roya Arbeiðarafelag til Javn- aðarflokkin skínir eisini igjøgnum her, og tað ger hesa »viðmerking« til full- veldiskjakið so rápolitiska sum einki annað!!!

Ingeborg Vinther kemur eisini inn á Heimaróktina, Sjúkrahúsverkið og pen- sjónirnar. Sum eg nevndi í byrjanini, so eru vit ikki komnir heilt burturúr krepp- uni, og seinasti teinurin kann tykjast drúgvur, enn vit hovdu roknað við, men hetta mugu vit igjøgnum, tað nyttar einki at fara utt- anum, og t.d. lána seg ur teimum trupulleikum sum vit hóast alt hava. Vit mugu ikki gloyma, at vit eru bert uml. 3 ár frá ringastu kreppuárunum.

Óll hesi tungu samfelags- øki, eru eisini merkt av, at vit hava havt eina samfel- agskreppu, og tað krevur arbeiði at koma hesum til livs. Tað hendir ikki frá degi til annan, og ikki frá val- skeiði til annað - og tað veit Ingeborg Vinter ómetliga væl!!

Sitandi landsstýrið hevur sett skjótli á fleiri stórmál, eitt er um umskipan av Heimaróktini, har ein effek- tivisering helst er harðliga tiltrøngt.

Sjúkrahúsverkið liggur og hevur ligið í stríði við seg sjálfan nú í fleiri harr- ans ár, har klandur um hvør skal sita við ábyrgdini full- komuliga hevur beint fyri einari veruligari menning av sjúkrahúsverkinum.

Hóast hetta so hevur landsstýrið sett í gongd ar- beiði at útbýggja Lands- sjúkrahúsið, hetta er partur av játtanini á inniverandi og fleiri komandi figgjarlóg- um, og sostatt partur av ríkna figgjarpolitikkinum... men tað gloymir Ingeborg Vinther kanska, - tað hevði sjálfandi ikki riggað so væl inn í hasa greinina, aftur- haldslyndinum at frama.

Hvorja løn læknar og sjúkrasýstrar samráða seg fram til, og verður ein fakkfelagsspurningur, og hesi finga so vítt sum eg veit eisini lønarhækkning við seinastu samráðing- ar, kanska eisini farið í gloymi- bókina...

Landsstýrið hevur kunn- gjørt, at arbeiðt verður við pensjónum til pensjonistar- nar. Hetta krevur eina djúpt- gangandi skipan, har núver- andi skipan skal skrikkjast upp við röt, tí eg skal verða samdur við Ingeborg, tá sagt verður, at stóðan ikki er góð nokk sum hon er, men at tveita alt fyrri bakka,

tí einki fyriliggur um hetta okið júst nú, og siga at hetta ber ongan veg, er tað sama sum at skjóta fyrst og spyrja aftaná. Og tá - broytingar til tað betra eru farnar fram, eitt nú kunnu arbeiðsförir pensjonistar hava A-inn- töku, og framvegis fáa grundarupphæddina út- treidda hvønn mánað eftir tey eru fylt 67 ár.

Ingeborg Vinther veit sera væl, at Tjóðveldisflokkurin ikki hevur slept tí samhalds- fasta politikkinum, og hetta hava fleiri av tingmanning floksins eisini gjørt púra greitt. Men ein partur av politikki er eisini at sáa ill- treysti niður í fólkid.

Tað burdi ikki verið neyð- ugt at mint Ingeborg Vint- her á, at tað ikki eru fleiri ár síðani at hon, saman við øðrum sat á Føroya Løg- tingi, umboðandi verka- mannafjöldina. Hvat borð- reiddu tey við??? Fleiri pengum til sjúkrahúsverkið - nei, broytingum á pen- sjónsskipanini - nei, broyt- ingum í ríkisrættarlaga stöð- uni - nei, tað sum »Verka- mannafylkingin« bjóðaði var klandur, kaos við skift- andi landsstýrismonnum og annars deyðatøgn, tá talan var um nýghusan, antin tað var arbeiðsmarknaðinum ella ríkisrættarlaga økinum - gott Ingeborg....

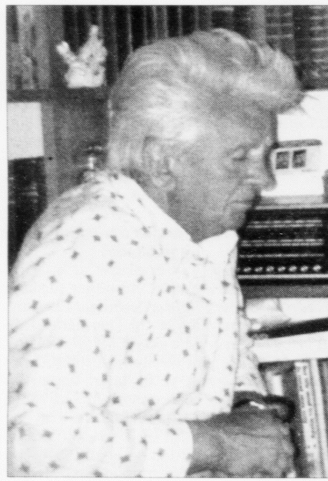
Letast er at sita og eyg- leiða, men treytin fyri at finnast at, er at koma við uppskotum ístaðin, men hetta er ikki tað sum fakkfel- agsformaðurin leggur stórsta dentin á, heldur er tað at gagnast andstöðuni - hvørjum av flokkunum er ikki torført at hugsa sær til, tá restin av »verkamanna- fylkingini« er lopin í Javn- aðarleypin.

»Vendið fullveldinum bakið«, men hvat so Inge- borg Vinther? Skulu vit halda á í somu stöðu??? Ella gloypa Javnaðaruppskoti- num kanska ... nú hevur hvør flokkur sitt uppskot til broytingar - sjálfst Sam- bandsflokkurin vil hava broytingar, mangt broyist, svarið er ikki longur svart afturhaldi líka til gravar- bakkann, so nú má stóða tak- ast Ingeborg....

Føroyar og føroyingar standa á einum vegamóti, har vit hava møguleikan at gera okkara viðurskiðit til okkara egnu, okkara egnu sjúkrahússkipan, okkara egnu pensjónsskipan, okkara egna samfelag - hvat er gal- ið við tí???

Áki Andreassen

Minningarorð um Børge í Syðradali

sum hann altíð hevði sjálvspei.

Hann var tjóðveldismaður um ein háls, og alt føroyskt lá honum nær at hjarta, hann lærði okkum eisini at virða alt føroyskt, málið, siðirnar, søguna og kvæðini o.s.fr.

Sum itriv var tað sjálfandi fyrst og fremst B36 sum hann var ein ágrýtin viðhaldsmaður hjá. Hann misti ongan dyst, áðrenn hann legðist sjúkur, og var hann ein so trúfastur stuðul av hesum fótbóltsliðið, at tá hann ikki megnaði longur at fara á plenuna, bað hann tó altíð sonin Sigmund keypa sær eitt at- gongumerki. Tí vóru vit so fegin um, at vit kunnu halda ervið í B36-húsinum, hetta hevði Børge dánt væl.

Annars rokaðist hann eitt sindur við seyð og gav villdunnum at eta úti á Marknagili, somuleiðis sum hann sjálv- andi eisini hevði hund og kettur at taka sær av á Dalagotu og var góður við.

Vit eru fegin um, at Børge upplivdi at verða abbi at Oliviu og Svannu.

Tá eg seinasta summer sá hann mála dukkhusið uttanfyri til abbabørn- ini, varnaðist eg, at Børge var vinknár í mun til tað hann plagdi at vera.

Nú er hann farin, men øll minni- ir liva víðari. Tann dagin, Børge fór til gravar, skein sól in at tí allaragasta, eitt tekin um at hann nú hvílur í friði og hevur tað gott uppi hjá Guð.

Til seinast havi eg valt eina yrking hjá Rudyard Kipling, øll altíð hevur mint meg um Børge og tei livsvirði hann stóð fyrri.

»If«

(Brother square - Toes - Rewards and Faires)
If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you,

If you can trust yourself when all men doubt you,
But make allowance for their doubting too;

If you can wait not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look to good, nor talk to wise:

If you can dream - and not make dreams
your master

If you can think - and not make thoughts
your aim

If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same;

If you can bear to hear the truth you've
spoken

Twisted by knaves to make a trap for fools.
Or watch the things you gave your life to,

broken,
And stoop and build up with worn-out
tools:

If you can make one heap of all your
winnings

And risk it on one turn if pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings

And never breathe a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and
sinew

To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you

Except the will which says to them: »Hold
on!«

If you can talk with crowds and keep your
virtue,

Or walk with kings - nor lose the common
touch,

If neither foes nor loving friends can hurt
you,

If all men count with you, but none too
much;

If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run.

Your is the Earth and everything that's in
it,

And - which is more - you'll be a man, my
son.

Era verður minnið um teg Børge, og hvíl í
friði kærri fosturpápi, pápi, maður, abbi og
verfaðir okkara.

Familjunnar vegna
Aggi Ásgerð Ásgeirsdóttir